

Elles (també) van de cul

La història. Lituània, Los Àngeles, Viena i Berlin, ara. Audrey i Morgan, amigues incondicionals, es veuen embolicades en una conspiració de política internacional, havent-se d'enfrontar als espies de la CIA ianqui, la MI6 britànica i la SVR russa.

Les formes. En ple i imparabile 'soufle' feminista, o Me Too vindicatiu, tot va bé, tan si com no, per a la causa del moviment. En aquest context sociopolític i cinematogràfic, cal emmarcar la parida que ha perpetrat la cineasta ianqui Susanna Fogel (Providence, 1981). Perquè 'El espía que me plantó' ('The Spy Who Dumped Me', L'espia que em va abandonar) pretén demostrar que elles són tan capaces com ells quant anar de cul muntant un film d'acció a base de mastegots i de morts a granel i de persecucions acrobàtiques. Una pel·li d'aventures espies a lo James Bond per la seva voluntat turística, al temps que, conscient de la seva impositura genèrica, Susanna Fogel ho salteja amb abundants dosis de comèdia de situació, generoses en gags verbals ('No hay ningún límite de lo que las mujeres podemos hacer', segons la Michelle Obama, o 'Esto no lo supe-

ra ni el Tom Cruse de Misión imposible') i visuals, com quan les Mila Kunis i Kate McKinnon redueixen a la brava el conductor Uber pels carrers de l'aristocràtica i decadent Viena austríaca. L'híbrid resultant perd el cul per allò de caure bé i agradar requetebé. Missió impossible, atesa la manca de mesura còmica i desmesura narrativa del pastitx, que posa mà a uns 'flash-backs'

arbitraris, tan incoherents com gratuïts, en una lamentable exhibició d'incontinència audiovisual. A tot això, Mila Kunis i Kate McKinnon deixen anar, a tomba oberta, els seus bons recursos de comediantes intrèpides, ganyotaires i gesticuladores. 'Lástima que tan buen vasallo tenga tan mal se-

El espía que me plantó

Directora:
Susanna Fogel.
Intèrprets: Mila Kunis, Kate McKinnon, Sam Heughan, Justin Theroux, Dan Steven. EUA, 2018. 116'. JCA Alpicat.

ñor', que canta el Mio Cid. Tampoc passa res. Tota normalització sociocultural ha de fer front als encerts i els errors corresponents. Ni més ni menys.

El fons. Com sigui, l'amistat és la millor arma contra la violència.

La imatge. Audrey i Morgan esmorzant al Cafè Central vienès quan esclata el foc creuat entre els espies que les assetgen.

La frase. 'Tienes que ser concisa', aconsella Morgan a l'Audrey. Pel bec peta el pardal, Torra.

La recomanació. Acèrrims a les comèdies d'acció feministes.